

S.P.A. mod Canada (sag nr. 282/2005 af 6. december 2006)

Sagsfremstilling:

Den iranske statsborger S.P.A. indrejste i Canada i september 2001 og søgte asyl. Hun henviste til, at hun havde arbejdet som sygeplejerske og underviser på universitetet. En af hendes opgaver var at skaffe knogler og lig til brug for undervisningsformål. I slutningen af 1999 konstaterede hun, at de leverede knoglers kvalitet var meget ringe og viste tegn på skader før dødens indtræden. Hun påtalte dette overfor leverandøren og orienterede endvidere universitetets leder herom. Det næste sæt knogler, som hun modtog, var i perfekt stand, og hun fik senere oplyst, at de tidligere leverede knogler stammede fra anti-revolutionære grupper, mens de senest leverede stammede fra en armensk kirkegård og fra en bahai-kirkegård. S.P.A. diskuterede dette med magistraten for islamisk ret og blev beskyldt for at være anti-revolutionær. Samme aften blev hun arresteret i sit hjem og taget med til et kælderlokale hos efterretningstjenesten, hvor hun med bind for øjnene blev afhørt og beskyldt for at vanære den islamiske religion. Hun blev tortureret og slået, udsat for elektrochok og tvunget til at stå i timevis uden søvn.

Hun fik som følge heraf svære skader i hovedet, og blev derfor to måneder senere kørt til behandling på et hospital. På vej til hospitalet stoppede chaufføren bilen og forlod den ulåst, hvorpå det lykkedes S.P.A. at flygte hen til en bil, som stod parkeret i nærheden. Hun nåede at opgive navn og adresse til chaufføren, inden hun mistede bevidstheden, og vågnede senere op i byen Kermanshah, hvor hun tilbragte flere måneder i behandling hos personer, som hendes familie havde betalt for at tage sig af hende.

De rådede hende til at flygte ud af Iran og fik hendes pas fra familien og fik herefter via en smugler sendt hende til Dubai, hvorfra hun kom til Colombia. Her ønskede hun imidlertid ikke at blive og rejste derfor gennem flere forskellige lande, indtil hun i september 2001 endte i Canada, hvor hun søgte asyl. Hun fik efterfølgende at vide af familien i Iran, at myndighederne ledte efter hende og flere gange havde været på søsterens bopæl med arrestordrer, samt at de havde truet klagerens datter og spurgt efter hendes mand. I maj 2003 fik klageren afslag på asyl i Canada.

Påstanden:

S.P.A. gjorde gældende, at hun ved en tilbagevenden til Iran ville blive fængslet, tortureret eller slået ihjel, hvilket ville udgøre en krænkelse af artikel 3 og 16. Hun henviste til, at hun var en kendt modstander af regimet, at hun ikke havde efterkommet en indkaldelse til møde i retten, og at der derfor højst sandsynligt var udstedt en arrestordre på hende.

Torturkomitéens bemærkninger:

Komitéen gav ikke klageren medhold i hendes klage. Komitéen bemærkede, at klageren både havde fremlagt indkaldelser til retten, og dokumenter, som bekræftede hendes ansættelse på universitetet, men fandt ikke, at klageren havde oplyst tilstrækkeligt detaljeret eller fremlagt fornødne beviser til at flytte bevisbyrden. Komitéen lagde særligt vægt på, at klageren ikke havde fremlagt tilstrækkeligt bevis for eller oplyst de fornødne detaljer omkring sin tilbageholdelse eller flugt. Endvidere havde hun ikke kunnet give en overbevisende forklaring på sin manglende evne eller mulighed for at gengive særlige detaljer om for eksempel hendes over tre måneder lange ophold i Kermanshah og navnene på dem, der hjalp hende til at flygte.

Komitéen fandt endvidere, at hun ikke havde kunnet give en troværdig forklaring på sin rejse gennem syv lande, herunder visse asyllande, før hun endelig indgav ansøgning om asyl i Canada.

Komitéen fandt herefter ikke, at klageren havde kunnet godtgøre, at hun personligt ville være i en reel og umiddelbar risiko for tortur ved en tilbagevenden til Iran, hvorfor udsendelse til Iran ikke ville udgøre en krænkelse af artikel 3 (præmis 7.5).